

ศีล ๕

ข้อที่ ๑ ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

ข้อที่ ๒ อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

ข้อที่ ๓ กาเมสุมิจฉาจารา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

ข้อที่ ๔ มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

ข้อที่ ๕ สุราเมรัยเมมฺหะปะมาทักฺกุฎฺฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง

พุทธธรรม นำชีวิต

ตัดบาตรพระล้านครั้งไม่เท่ายื่นอาหารให้พ่อแม่เพียงครั้งเดียว

ความสุขของลูก คือความสุขของพ่อแม่ ความเลวของลูกคือความทุกข์ของพ่อแม่

หลงผิด หลงเมีย จนลืมพ่อแม่ นับว่าแย่มาก

อยากรวย ให้ทำงาน อยากสวยให้รักษาศีล อยากดีให้หมั่นเจริญภาวนา

คนฉลาด กำลังทำงาน ส่วนคนโง่ กำลังดูถูกขี้ยาม

หนึ่งวินาที คบบัณฑิต ดีกว่าหนึ่งปี คบคนพาล

อย่าประมาทเมื่อพบบางง่าย อย่าท้อใจเมื่อพบบานยาก

ถ่อมตนคนรัก อดนักรคนชัง(อวดดี...ไม่ใช่การอวดที่ดี)

เสริมเสน่ห์ตนเองด้วยรอยยิ้มดีกว่าคอยพึ่งพิงสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ไม่ควรไว้วางใจในคนที่ชอบทำบาป (ถ้าทำบาปแลกบุญจะขาดทุนรำไป)

คนจนยิ่งจน เพราะทำรวย คนรวยยิ่งรวย เพราะทำจน

เรายอมแพ้คน เพื่อเอาชนะกิเลส ดีกว่ายอมแพ้กิเลสเพื่อเอาชนะคน

ยามไปซื้อของ อย่าอวดเงินทองให้ใครเห็น

คำสรรเสริญควรให้ไป คำติชม ควรเก็บไว้เพื่อส่องตน

ระวัง อย่าให้สูญเสียคนดี เพราะคนชั่วแทนที่ไม่ได้

คนโง่ แสวงหาพระเครื่อง ผู้ฉลาด แสวงหาพระธรรม

ทำแบบเจ๊ก จากเล็กไปใหญ่ ทำแบบไทย จากใหญ่ไปหาเล็ก

มารยาทงามนี้แหละ จะพลอยทำให้วาสนาดี

เพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้ ดีกว่าพี่น้องในไส้ที่อยู่ไกล

ระดับกายด้วยความคิด มีราคาดีกว่าระดับเพชร

กินเหล้าเพื่อเข้าสังคม คือค่านิยมที่ผิด

ความร่ำรวยหากขอกันได้ โลกนี้ก็คงจะไม่มีคนจน

ทรัพย์เกิดไม่ได้ ด้วยเพียงแต่ใจคิดฝัน

ตัวอย่างที่ดี มีค่ามากกว่าคำสอน การปฏิบัติดีมีค่ามากกว่าการขอพร

คนขยันคือคนโชคดี ความขยันจึงเป็นพรอันประเสริฐ

ถึงแม้การเลือกเกิดเราจะไม่มืสิทธิ์แต่การเลือกทางชีวิตเป็นสิทธิ์ของเรา

แสวงหาลาภจากการงาน ดีกว่าบนบานบวงสรวง

อย่าเชื่อคนโดยไร้คิด อย่าหลงมิตรเพียงคำยอ

ที่ทำดีไม่ได้ดี เพราะทำดียังไม่มากพอ